

határoz. kiv. leghat.
37/1993 (VI.2) AB.
határozat

BUDAPEST-CSEPEL



ÖNKORMÁNYZATA

K É P V I S E L Ő - T E S T Ű L E T

BUDAPEST-CSEPEL ÖNKORMÁNYZATA

36/1993.(XII.07.) Kt

R E N D E L E T E

a létesítmények és tevékenységek szagkibocsátásának korlátozásáról

BUDAPEST-CSEPEL ÖNKORMÁNYZATA
36/1993.(XII.07.) Kt
RENDELETE
a létesítmények és tevékenységek szagkibocsátásának korlátozásáról

Budapest-Csepel Önkormányzata Képviselő-testülete az Alkotmánynak az egészséges emberi környezethez való jogról szóló 18. §-ára, az emberi környezet védelméről szóló 1976. évi II. törvény 26.§. (2) bek.-re, a levegő tisztaságának védelméről szóló 21/1986.(IV. 2.) MT rendelet 9. §. (1) bek.-re, valamint az OKTH-nak a kellemetlen szaganyagok emissziójának korlátozására vonatkozó MI-13-27-85. számú műszaki irányelveire való hivatkozással, az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXXV. tv. 1. §. (4) bek-ben foglalt felhatalmazás alapján az alábbi rendeletet alkotja:

1. §.

A rendelet hatálya kiterjed Budapest-Csepel közigazgatási területén bármely jogi személy, szerv, szervezet, vagy természetes személy tulajdonában, vagy használatában lévő, ipari, vagy szolgáltató tevékenységet ellátó létesítményre.

2. §.

A rendelet célja a lakosság egészségét, közérzetét, életkörülményeit károsan befolyásoló, vagy veszélyeztető, bűzkeltő légszennyező anyagok lakókörnyezetbe jutásának megakadályozása, illetve korlátozása.

3. §.

1. Új létesítmény telepítése esetén az Országos Építésügyi Szabályzatban (OÉSZ) előírt védőtávolság betartása alól felmentés nem adható.
2. Meglévő létesítmények esetén - ha az OÉSZ-ben előírt védőtávolság biztosítva van - az olfaktometriával meghatározható szagkibocsátási határérték nem haladhatja meg a 100 szagegységet.
3. Meglévő létesítmény esetén ha az OÉSZ-ben előírt védőtávolság nincs meg, a szagkibocsátási határérték nem haladhatja meg az 50 szagegységet.

4. §.

Új létesítmény szagkibocsátását az üzembehelyezéstől számított 30 napon belül, meglévő létesítmény szagkibocsátását e rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül az üzemeltető köteles olfaktometriás vizsgálattal meghatároztatni.

5. §.

Amennyiben a szagkibocsátás a fenti határértéket meghaladja, az üzemeltető megfelelő műszaki intézkedésekkel köteles gondoskodni annak csökkentéséről, a méréstől számított 6 hónapon belül

6 hónapon belül a határérték túllépés
50 %-áig,
1 éven belül a fenti határértékig.

6. §.

A rendeletben foglaltak megszegése esetén a Polgármesteri Hivatal a létesítmény üzemeltetőjét a 4/1986. (VI.2.) OKTH számú rendelkezés 13. §. és 18. §. értelmében légszennyezési bírság megfizetésére kötelezheti, illetve tevékenységét - az emberi környezet védelméről szóló 1976. évi II. törvény 26. §. (2) bekezdése alapján - korlátozhatja, vagy felfüggesztheti.

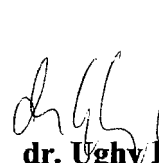
7. §.

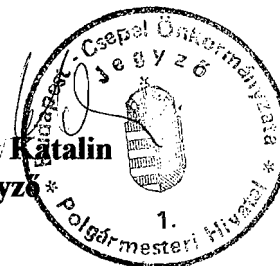
A bűzkibocsátás után fizetendő bírság nagysága pontforrás-, épület- és felületi bűzforrás esetén a telephely határától 3 méterre, talajszint feletti 1,5 m magasságban, szélirányban mért, a 4. és 5. §-ban előírt határértéket meghaladó szagegységenként 2.000,-Ft.

A rendelet 1993. december 07-én lép hatályba.


Hajdú Béla
polgármester




dr. Ughy Katalin
jegyző



Záradék: Kihirdetve 1993. december 07-én.


Pálfa Rita
Szervezési Irodavezető



**Az Alkotmánybíróság
37/1995. (VI. 2.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet felülvizsgálatára irányuló kezdeményezés alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Budapest-Csepel Önkormányzatának a létesítmények és tevékenységek szagkibocsátásának korlátozásáról szóló 36/1993. (XII. 7.) Kt. rendelete törvénytértő, ezért a rendeletet — e határozat közzététele napjával kezdődő hatállyal — megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

1. Budapest-Csepel önkormányzati képviselő-testülete a „bűzkeltő légszennyező anyagok lakókörnyezetbe jutásának megakadályozása, illetve korlátozása” céljából — 36/1993. (XII. 7.) Kt. szám alatt — rendeletet alkotott (a továbbiakban: Ör.). Az Ör. szagkibocsátási határértékeket állapít meg, szagkibocsátással összefüggő vizsgálati és csökkentési intézkedéseket ír elő; új létesítmény esetén tiltja a védőtávolság betartása alóli felmentés lehetőségét; továbbá a légszennyezést okozó tevékenység korlátozására vagy felfüggesztésére és az üzemeltető bírságotlására hatalmazza fel a polgármesteri hivatalt.

2. A köztársasági megbízott — a törvénytértés megszüntetése érdekében tett eredménytelen felhívása után — azért kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, mert az Ör. a levegő tisztaságának védelméről szóló 21/1986. (VI. 2.) MT rendelet (a továbbiakban: MTr.) és a végrehajtására kiadott 4/1986. (VI. 2.) OKTH rendelkezés (a továbbiakban: Rek.) előírásaival ellentétesen szabályoz.

3. A kezdeményezés megalapozott.

Az MTr. megállapítja a levegőtisztaság-védelmi és a légszennyező forrásokkal kapcsolatos követelményeket. A kibocsátási határértékek kiszámítására, mérésére, a védekezésre vonatkozó előírások, tilalmak kiadására pedig a környezetvédelmi és területfejlesztési minisztert hatalmazza fel. A végrehajtási jogszabály 4—12. §-ai tételesen felsorolják a levegőtisztaság-védelmi előírásokat és tilalmakat, továbbá részletezően megszabják az üzemeltetők és a hatóságok teendőit a légszennyező anyagok kibocsátási határértéke és a káros légszennyezés megállapítása érdekében.

Az MTr. és a Rek. a követelményeket, számításokat és eljárásokat kimerítően meghatározza, ezért nincs szükség, egyben tilos a magasabb szintű jogszabályi rendelkezésektől eltérő önkormányzati rendeleti szabályozásra.

Az MTr. 5. § (1) bekezdése a levegőtisztaság-védelmi hatóságokat, s nem a képviselő-testületeket jogosítja fel a légszennyező forrással kapcsolatos kibocsátási határértékek megállapítására. Az MTr. 9—12. §-ai előírják, hogy a hatóságok, illetőleg az általuk megbízott szervek csak jelentés vagy vizsgálat alapján, meghatározott kérdésekre adott jegyzőkönyvi válaszok vagy kötelező tartalmú szakvélemények birtokában állapíthatják meg a káros légszennyezés tényét és mértékét. A levegőtisztaság-védelmi hatósági eljárásra, határozathozatalra és egyéb intézkedésre vonatkozóan pedig az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény, illetőleg az MTr. előírásait kell alkalmazni. Az Ör.-nek a külön államigazgatási vizsgálati eljárási rendelkezése tehát jogsértő. Az Or-

szágos Építésügyi Szabályzat közzétételéről szóló 2/1986. (II. 27.) ÉVM rendelet 3. § (1) bekezdése — többek között — a védőtávolságra vonatkozó előírásoktól való egyedi eltérés engedélyezésére felhatalmazza a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumot. Az Ör.-nek a felmentést kategorikusan tiltó rendelkezése ezért szintén elmentés a magasabb szintű jogszabállyal.

Az MTr. 15. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a veszélyes légszennyezettség kialakulása esetén az azt okozó tevékenység korlátozására vagy felfüggesztésére — első fokon — a polgármester, a légszennyezési bírság kiszabására pedig a jegyző jogosult. Jogszabálysértő tehát az Ör.-nek az a rendelkezése is, amely e hatásköröket a polgármesteri hivatalra ruházza át. Bűzkibocsátási indokból jelenleg bírságot nem is lehet kiszabni, mert a Rek. — erre lehetőséget nyújtó — 13. § (1) bekezdés e) pontját, illetve a rendelkezés 7. számú mellékletét a 8/1989. (VIII. 24.) KVM rendelet 7. §-a — az ún. immisszió mérés feltételeinek jogszabályi hiánya miatt — hatályon kívül helyezte.

4. Budapest-Csepel önkormányzati képviselő-testülete az Ör. meghozatalával — az előző pontban kifejtett érvek szerint — törvénytértést követett el, ezért az Alkotmánybíróság az Ör.-t megsemmisítette. A megsemmisítés következménye, hogy az Ör. rendelkezéseit — e határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától — nem lehet alkalmazni.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilenyi Géza s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 729/H/1994.